

buiten spoor

Het Essenbos

In gesprek met
Theo Hoek

In Europa Special

Buitenspoor verschijnt 4 x per jaar

Uiterste inleverdatum kopij nieuws van de club/terreinen voor nr. 3 (juli - september): 24 mei 2022. De redactie heeft het recht om kopij in te korten, anderszins te wijzigen of in het geheel niet op te nemen

Redactie Marleen Blokhuis, Janwillem van Dijk, Margreet Geels, Nienke Onkenhout, Martijn Treffers, Roosmarij Vanhommerig
Eindredactie Anne en Eli Vlessing
redactie@kampeerclub.nl

Aan dit nummer werkten mee

Floor Bennebroek, Huibert Crijns, Karen van Geffen, Ed Harmsen, Tim van Helmond, Ton Hermans, Sjoerd Huinink, Gert-Jan Kooren, Karin Koppen, Vincent Tollenaar.

Advertentie-acquisitie

advertenties@kampeerclub.nl
De vereniging is niet aansprakelijk voor de inhoud van commerciële advertenties.

Ontwerp

LevievanderMeer.nl
Foto omslag Peter van Dijk
Druk robstolk@

NTKC (Nederlandse Toeristen Kampeer Club) is een vereniging die zich richt op sportief kamperen met bescheiden uitrusting en op het behoud en herstel van natuur en landschap op haar terreinen.

Kernwaarden zijn rust en ruimte, respect voor natuur, milieu en voor elkaar. NTKC beoogt geen winst, functioneert geheel op basis van zelfwerkzaamheid van de leden en beschikt over 20 natuurterreinen door heel Nederland. Opgericht 5 mei 1912; lid FICC. Het clubjaar loopt van 1 oktober t/m 30 september (opzeggen voor 1 september).

Algemene informatie vind je op/in www.kampeerclub.nl, Buitenspoor en de NTKC Nieuwsbrief.

Clubbureau NTKC Larikslaan 5, 3833 AM Leusden, tel. 0334323376
clubbureau@kampeerclub.nl
www.kampeerclub.nl

Inhoud

- 4 **Het Essenbos: Heerlijk donker**
- 10 **In gesprek met Theo Hoek**
- 12 **In Europa Special**
- 19 **Tent & techniek: het mes**

En verder

- 8 Kamperen in de kunst
Eenpitter
- 9 Jeugdsectie
- 16 Wie is de Mol
- 17 Buitenkinderen
- 18 Zwerversteken
Leeslicht
- 20 Nieuws van de club
- 22 Verkassen: beleef de NTKC

Selectie uit de agenda

Volop lente, volop klus-, werk-, maai- en harkdagen en diverse kinderactiviteiten op de terreinen. Ook zijn er weer zwerftochten!

Voor een volledig overzicht en de (nog steeds belangrijke) actuele status van alle activiteiten, kijk je op kampeerclub.nl > clubberichten > agenda.

Opening Zuudschorre

Op **zaterdag 23 april** gaat ons enige terrein in Zeeland weer open!

Afdelings- en kennismakingsweekend

De afdeling Rotterdam organiseert een afdelings- en kennismakingsweekend op **14 en 15 mei** op Het Essenbos.

Huttenbouwweekend

Voor kinderen tot ongeveer 14 jaar is er het traditionele huttenbouwweekend op **4 en 5 juni (het Pinksterweekend)** op De Smagten, Bladel.

VOORWOORD

Luchten

We winterkamperen. Nou, dat is niet helemaal waar. Vroegvoorjaarkamperen. Maar warm is het niet. Verre van. Maar wel heel heerlijk. Vooral de lucht. Fris, dun, vol ijskristallen zo lijkt het en 's avonds adem je dikke witte wolken in het licht van je hoofdlampje. Koude lucht voelt en proeft ook direct veel schoner. En dan die strakblauwe aan de horizon wit wordende lucht overdag en de stikzwarte van sterren vergeven lucht in de nacht. Met als het meezit een stralend schijnende maan waar je een boek bij kunt lezen. Als het niet zo koud was, tenminste. Dus kruip je diep weggedoken in je winterjas, met een muts op je hoofd en een sjaal om je nek, zo dicht mogelijk op het kampvuur. Voorzichtig je handen warmend boven de vlammen. De dwarrelende wind maakt het lastig om aan de goede kant van het vuur te zitten, want er is niet echt een goede kant. Waar vuur is, is rook en daar moet je af en toe even doorheen. Het hoort erbij, net als de geïmproviseerde maaltijd van in en op het vuur geroosterde, gepofte en gebakken etenswaren. En wat verdrijft de nachtelijke kou nou beter dan een flinke mok gloeiend hete kampvuurkoffie?

Een paar dagen na dit vroegvoorjaarkamp, zijn we weer thuis. Het werk wacht. De ijsluchten, de maan en het vuur lijken alweer ver weg. Totdat ik vanwege de lichtfrisse ochtendtemperatuur, mijn muts opzet en sjaal omsla. Direct adem ik de lucht van hout en vuur en zit ik weer heel even aan de goede kant van het vuur. Aaaaah, die lucht ...

Vroegvoorjaarkamperen: kan in elk jaargetijde. Van harte aanbevolen.

Anne Vlessing
Redactie Buitenspoor

Heerlijk donker

Terrein Het Essenbos, Ouddorp

Voor deze editie van Buitenspoor reizen we naar Het Essenbos bij Ouddorp. Een plaats waarvan we altijd dachten dat die in Zeeland lag, op een van de Zeeuwse eilanden die we op de lagere school al steeds door elkaar haalden. Voorne, Putten, Schouwen, Duiveland, Noord- en Zuid-Beveland ... hoe zat het ook alweer? In dat opzicht is een bezoek aan Het Essenbos een goede les: het terrein ligt nog net in Zuid-Holland, op het eiland Goeree-Overflakkee.

Tekst en foto's Eli Vlessing

Werkdag

Het is voorjaarswerkdag op Het Essenbos. We treffen een flink gezelschap van ruim 15 mensen. Dit terrein heeft een trouwe aanhang die op de werkdagen graag een handje komt helpen. Niet alleen de 'oude garde': ook nieuwelingen worden op dit soort dagen hartelijk ontvangen. We spreken met Jennie en Maarten van der Slik, die het reilen en zeilen op dit terrein in goede banen leiden. Dus ook deze werkdag. 'Ja, nieuwe mensen die moet je natuurlijk omarmen en een beetje verwennen!' Dat gebeurt ook hier met een beproefd recept van zelfgemaakte taart (taarten!) en uitstekende soep die geserveerd wordt na de bel van 12.00 uur.

Vandaag is er ook een zaagploeg aanwezig, onder andere om een grote boom om te halen – een zeer scheefgegroeide grauwe abeel. Terreinbeheerder Landschap van de NTKC, Mark Roest, is ter plaatse om de boom met de 'dikke' zaag vakkundig tegen de grond te werken. 'Tja, mensen vonden het altijd wel een mooi plekje, zo onder die boom. Bij warm weer had je er een hoop schaduw van. Maar het omvalrisico is gewoon te groot geworden, dan moet je op tijd de knoop doorhakken.' En dat is vandaag dus gebeurd. De imposante hoeveelheid hout die de aan stukken gezaagde boom oplevert, gaat direct naar de opslag bij de vuurkuil. 'Ja, dat lijkt nou veel maar deze vuurkuil wordt veel en intensief gebruikt. Daarin is zo'n boom zó opgestookt.'

Dichtstbij

De NTKC telt 4 terreinen die je kunt omschrijven als 'dicht bij het strand', maar van die 4 ligt Het Essenbos het dichtstbij. 'Honderd meter dichter bij het strand dan Texel! Je loopt of fietst er zo naar toe' moedigt Maarten ons aan. Het Essenbos ligt op het westelijk deel van Goeree-Overflakkee, niet ver van het dorpje Goedereede en vlak naast Ouddorp. Hoewel in de gemeente Ouddorp een behoorlijke hoeveelheid huisjesparken is neergezet, waar met name 's zomers veel toeristen op af komen, ligt Het Essenbos in een relatief rustige hoek van het eiland. Het hele gebied tussen Ouddorp en het natuurgebied de Kwade Hoek op de noordpunt van het eiland blijft, als het aan de Ouddorpers ligt, vrij van nog meer bungalowparken en vakantiehuisjes. Op ontwikkelingen zoals in het Zeeuwse Renesse of Burgh-Haamstede, een eiland verderop, zitten ze hier niet te wachten. Liever ziet men dat op dit deel van het eiland de oorspronkelijke sfeer zo veel mogelijk behouden blijft. Daar past de NTKC overigens prima bij.

'Je bent snel op het strand, maar dan is het nog een flink stuk tot je bij de zee bent!'

Het Essenbos heeft veel 'kampeerbare' ruimte: vrijwel het gehele terrein bestaat uit lange velden, met daartussen smalle stroken met bomen. Vol is het terrein dan ook eigenlijk nooit, hoewel er 's zomers wel eens sprake kan zijn van een lichte drukte. 'Maar altijd met de goede NTKC-sfeer en de tenten verspreiden zich vanzelf wel over het hele terrein. Hier is erg veel ruimte, we kunnen een hoop tenten kwijt.' Dat blijkt ook wel uit de overnachtingscijfers van de afgelopen jaren: na De Slufter op Texel, is Het Essenbos het NTKC-terrein met de meeste overnachtingen.

Wie komen er zoal kamperen op Het Essenbos?

'Veel mensen uit de regio Rotterdam, het Westland. Uit plaatsen als Rozenburg en Bleiswijk is het een half uurtje rijden. En dan zit je meteen in een heel andere wereld: lekker groen en helemaal buiten. Daarnaast hebben we ook best veel passanten, voor een of twee nachttjes. Vooral Nederlanders, maar we zien ook wel fietsers en wandelaars uit België en Frankrijk' vertelt Jennie. 'En 's zomers komen ze natuurlijk voor het strand. Ja, dat is vlakbij, maar je moet er wel bij bedenken dat het strand hier echt een heel brede zandvlakte is, zeker bij laag water. Dus je bent snel op het strand, maar dan is het nog een flink stuk tot je bij de zee bent!'

'Het is echt wel een terrein voor mensen uit Rotterdam en omstreken. Als je ergens boven Rotterdam woont, zit je al snel midden tussen de kassen. Dan heb je het feitelijk altijd wel licht om je heen. Op weg hiernaartoe kom je door de Botlek en langs Pernis. Dan rij je hier echt een andere wereld binnen: fris, groen, open. En dan is het hier ook zo heerlijk donker! Daar kan ik echt van genieten. Bij mooi weer 's avonds naar de sterren kijken en een tijd geleden hebben we hier nog met zijn allen 's nachts naar een voorbijschietende komeet staan kijken. Prachtig!'

Rappe trappers route

Op weg naar de ingang van het terrein slaan we uiteindelijk vanaf de Hofdijksweg de Klinkerweg op – aan de lantaarnpaal een keurig bordje 'NTKC'. In de berm een rood wit bord van de ANWB met daarop 'Route Rappe trappers'. Enig speurwerk levert op dat dit een van de 25 fietsroutes is die uitgebreid beschreven worden op de website van het eiland: visitgo.nl. De Rappe trappers route is voor sportieve wielrenners, maar er zijn routes voor fietsers van alle niveaus.

Jennie kent het terrein en het eiland goed. 'Wij komen hier natuurlijk al een tijdje, maar nog altijd met heel veel plezier. Je kunt prima de rust en het groen van het terrein opzoeken, en wie eropuit wil, heeft alles in de buurt. Voor mensen met kinderen is het echt een heel fijn terrein: veel ruimte, veel overzicht. Het strand vlakbij, er is een grote vuurkuil. Ja, voor de kinderen is het hier echt een paradijs. Neem de kleintjes mee om een stuk te lopen in de Slikken van Flakkee: de hele dag in en rond het water, kunnen ze schelpen zoeken en op de fiets terug vallen ze in slaap ... Ook leuk voor de kinderen – maar ook voor veel volwassenen geen straf – is de zorgboerderij aan de overkant. Ze hebben er kaas, maar ook ijs. En pannenkoeken!'

Maarten is de terreincommissaris. 'Nog twee dagen om precies te zijn.' In de afgelopen 20 jaar heeft hij die functie meerdere malen ingevuld en eigenlijk is hij altijd wel op een of andere manier actief geweest op dit terrein. 'Als ze je nodig hebben, voor wat dan ook, dan zeg je geen nee.' Met tegenzin is hij nooit naar Het Essenbos gegaan. 'Wij combineren graag het nuttige met het aangename. Dit is voor ons een ideaal terrein: niet te ver reizen en alles wat we nodig hebben onder handbereik.' <

Aantal overnachtingen	< 16 jaar	16 jaar en ouder	totaal	% van NTKC
2020/2021	1.207	6.186	7.393	10,2
2019/2020	1.208	4.480	5.688	11,3
2018/2019	893	5.369	6.262	11,7
2017/2018	1.241	5.683	6.924	12,2

(bron: Jaarverslagen NTKC)

Hoop

Genieten van terreinen in gedeeld eigendom, met respect voor natuur, milieu en elkaar. Met wat goede wil komt NTKC-kamperen – op zeer bescheiden schaal – in de buurt van een ideale samenleving. De idealistische kunstprojecten van het Engels-Argentijnse echtpaar Lucy en Jorge Orta leggen de sociale en ecologische ambities nog een paar schalen groter.

In 2007 creëerden zij een tijdelijk 'dorp' van 50 zilvergrijze koepeltenten, versierd met een bonte verzameling landenvlaggen. En dat op het onbewoonde Antarctica, met een gemiddelde temperatuur van -50 °C het koudste continent op aarde. 90% van al het landijs bevindt zich daar; de gletsjers bevatten 70% van onze zoetwatervoorraad. Elke menselijke interventie in het gebied is verboden, behalve wetenschappelijk onderzoek op basis van internationale samenwerking en gericht op milieubescherming. Daarom zien de Orta's dit politiek neutrale land als de belichaming van hoop. Ze ontwierpen ook een Antarctische vlag, waarin tal van bestaande landenvlaggen samen een nieuw geheel vormen, en een 'Antarctica wereldpaspoort'.

Het veelkleurige tentendorp is inmiddels uit het zuidpoolgebied verdwenen, maar op foto's zien we het nog kwetsbaar in die barre, witte vlakke staan. Een poëtisch beeld van hoop op een wereld waar iedereen welkom en gelijkwaardig is, ongeacht politieke of sociale grenzen. Een wereld waarin we samen migratie- en klimaatcrises oplossen. Behalve vlaggen en linten zijn aan de tenten ook rode, groene en gele handschoenen gestikt. Als oproep aan de mensheid om elkaar de hand te reiken, om de handen uit de mouwen te steken?

Marleen Blokhuis

Lucy en Jorge Orta, *Antarctic Village – No Borders*, installatie van 50 tenten, bestikt met landenvlaggen, kledingstukken, linten, zeefdruk, maart-april 2007. © Lucy Orta en Jorge Orta

eenpitter

Alle eenpitterrecepten vind je verzameld op de website.

Verwarmende curry voor de vroege lente

Ik ga graag naar het lentewerkweekend op De Slufter. Fijn op de duinhellingen ratelpopulieren de grond uitrossen, om zo de oorspronkelijke vegetatie weer een kans te geven.

Helaas wordt het 's avonds al vroeg koud, en een kampvuur zit er op Texel niet in. Een goed moment dus voor een verwarmend gerecht dat bovendien snel klaar is. Zo blijft er tijd over voor een avondwandeling, bijvoorbeeld naar een uitspanning met een open haard en fraaie bieren.

Snipper **2 forse uien** (elk ongeveer zo groot als een appel) en snijd **1 spaanse peper** in ringetjes.

Verwarm een **scheut olie** in een ruime pan, roer er **2 volle theelepels kerriepoeder** en **2 volle theelepels gemalen komijn** doorheen, en vervolgens de ui en de peper.

Laat het mengsel op laag vuur garen. Roer regelmatig om; door de kerrie zet het snel aan. Doe er desnoods nog een beetje olie bij.

Voeg **een heel klein blikje kikkererwten** (200 gram), **2 in blokjes gesneden stevige appels** (Elstar, bijvoorbeeld) en **een handje ongezouten pinda's toe**, en laat goed doorwarmen. Niet te lang, want de appelstukjes moeten nog als zodanig herkenbaar blijven.

Maak op smaak af met **zout**, en dien op met **rijst**. Een beetje **raita** erbij maakt het helemaal af. Als het daar niet te koud voor is ...

Gert-Jan Kooren

JeugdSectie

JS'er in de kijker

Naam: **Lorenzo Hogerhuis**

Woonplaats: **Swifterbant**

Leeftijd: **Twintig en een beetje**

Studie: **RLG Nederland**

Tent: **Mier – Erdman Schmidt (rolstoel past erin)**

Favoriete kampeerkost:

Braadworst met basterdsuiker

JS sinds:

Winterkamperen 2020

JS-functie: **Secretaris**

Leukste, ergste, spannendste, grappigste, raarste,

of meest bijzondere JS-ervaring:

In slaap vallen in de kampvuurkuil tot 4 uur, wakker worden en in de rolstoel stappen, dan uit de rolstoel vallen en met mijn slaaphoofd bedenken dat waar ik lig best goed ligt. Daar een half uur doorslapen in de bosjes, wakker worden, rolstoel weer in en doorrollen naar mijn tent, daar doorslapen.

Kampeertip: **In een auto past meer kampeerspul!**

Favoriete kampje: **Zomertoer**

Als je iemand op een terrein ziet rondcrossen op twee wielen dan heb je een grote kans dat je Lorenzo tegen bent gekomen. Met deze opgewekte, goed gemonde JS'er doen we dit keer een interview. Ook werkt Lorenzo hard mee aan het aankomende Jubileumweekend voor het 65-jarig bestaan van de JS, waarover hij al wat weetjes zal verklappen.

Lorenzo, hoe lang ga je al mee met de JeugdSectie? Heb je altijd al gekampeerd?

'Ik heb eigenlijk altijd al gekampeerd. Wel in mindere mate, ik ging mee met de ouders op zomervakantie. Vanaf mijn 18e ben ik actiever gaan kamperen, vooral bij paalkampeersplaatsen van Staatsbosbeheer. Door de verschijning van de rolstoel in mijn leven kon ik dit helaas niet meer doen. In 2019 heb ik op de NTKC Facebookpagina een bericht geplaatst, dat ik graag wilde gaan kamperen met de rolstoel en wat hulp kon gebruiken. Een JS'er heeft hierop gereageerd en zo ben ik erin gerold. Eigenlijk ben ik al sinds 2019 lid van de NTKC, maar ik heb nooit geweten dat de JS zo een actieve groep is. Het eerste JS-weekend was een rampenplan! In de rolstoel, naar Hazerswoude, hartje winter. Ik stond tot 10 cm diep met mijn wielen in de drassige grond. Daar hebben we met z'n allen heel hard om gelachen! Vanaf dat moment ben ik veel actiever gaan kamperen, omdat ik erachter kwam hoe behulpzaam JS'ers eigenlijk zijn. Nu kampeer ik bijna elke 3 weken en heb ik er een compleet nieuwe vriendenkring bij! Iedereen staat voor elkaar klaar.'

Wat kan je ons vertellen over het Jubileumweekend?

'Tijdens dit geweldige JS-weekend op Austerlitz, ook voor JOS'ers, gaan er verschillende activiteiten plaatsvinden om het 65-jarig jubileum te vieren. Ook zal er een groot feest plaatsvinden voor iedereen in eetcafé Ouwekamp met muziek, hapjes en drankjes. Het is een goed evenement om de sociale kant van de NTKC mee te maken en nieuwe mensen te leren kennen of toekomstige JS'ers te introduceren in de groep.'

Voor het weekend gaat er een aanmeldformulier verspreid worden via de website. Het jubileumweekend is van vrijdag 6 juni tot maandag 6 juni

Het feest is op 4 juni van 20.00 – 02.00

Dresscode: Trek aan wat je leuk vindt en wat lekker voelt!

Sinds voorjaar 2021 is Theo Hoek HB-lid technisch terreinbeheer. Hij kampeert al zijn hele leven, maar had nog maar net de NTKC ontdekt toen afzwaaiend HB-lid Albert Fien hem vroeg om diens plaats in te nemen. Wat motiveert deze pas gepensioneerde stedenbouwkundige?

Tekst Marleen Blokhuis, foto Eli Vlessing

Kamperen is voor mij onder meer: de vrijheid om te zwerven. Rondtrekken met de fiets en wel zien waar je je tent optimmert, liefst op zo natuurlijk mogelijke terreinen. Mijn dochter van 22 springt parachute en toen zij een keer meeging naar Texel, waar we regelmatig op camping Loodsmansduin kampeerden, kwamen we erachter dat in de buurt van het Paracentrum bij De Cocksdorp een NTKC-terrein ligt. Wat een prachtige plek! Mijn vrouw en ik werden meteen lid. Ik was nog aan het ontdekken waar alle terreinen liggen toen ik op De Valkenbelt in Lochem Albert Fien tegenkwam. Die kende ik toevallig via mijn werk. Zijn vraag of ik technisch terreinbeheerder wilde worden, kwam voor mij dus in een heel pril stadium. Ik ben erin gesprongen omdat ik het uniek vind dat deze terreinen er zijn en mooi om te kijken of je dat met elkaar overeind kunt houden.

Vragen bij elkaar brengen

Als stedenbouwkundige ben ik in verschillende functies altijd bezig geweest met ruimtelijke ordening. Het leuke daaraan vind ik: als je verschillende vragen van mensen aan elkaar relateert, kun je zoeken naar een specifieke 'uitlanding' op een bepaalde plek. Dat geldt ook voor onze kampeerterreinen. Wat willen kampeers, wat biedt een terrein en hoe breng je dat een beetje handig bij elkaar? Zo heb ik in overleg met Mark Roest (HB groenbeheer) en de afdeling Utrechtse Heuvelrug een soort herinrichtingsplan gemaakt voor Austerlitz. De aanleiding was gedoe met mensen die over het terrein liepen om hun

hond uit te laten, en al doende konden we meteen meer knelpunten oplossen. De zoektocht naar nieuwe terreinen, zoals nu in Noord-Holland, vind ik ook erg leuk. Daarbij kunnen we ons verbinden met maatschappelijke ontwikkelingen om meer natuur terug te halen; als een gemeente meer natuur wil, kan de NTKC daarbij helpen.

Kleinschalig samenwerken

Behalve dat ik het fijn vind om mijn kennis en ervaring te kunnen inzetten voor de NTKC, is er nog een reden waarom ik ja zei tegen het HB. We overbelasten de aarde, of het nu gaat om ruimte, om grondstoffen of om vervuiling. Industrie, energie, transport, iedereen is druk bezig met een heel klein partje en we snappen niet meer hoe alles zich tot elkaar verhoudt. Volgens mij is de enige manier om dat te keren door alles aan elkaar te relateren en daar een evenwicht in te zoeken dat niet op groei is gericht. Door vanuit waar je woont en leeft op een kleinschalige manier samen dingen op te pakken en het niet allemaal te institutionaliseren, zodat je de verbanden weer gaat snappen. Vanuit die motivatie heb ik bijvoorbeeld meegeholpen met een bewonersinitiatief om zelf zorg te organiseren. De NTKC past daar wat mij betreft ook goed bij. Mijn beeld van de club is nog groeiende, maar ik ben enorm onder de indruk van de gedreven inzet van de terreincommissarissen en veel andere leden.

Hoe je met zijn allen zo'n club overeind houdt, dat vind ik een interessante zoek-

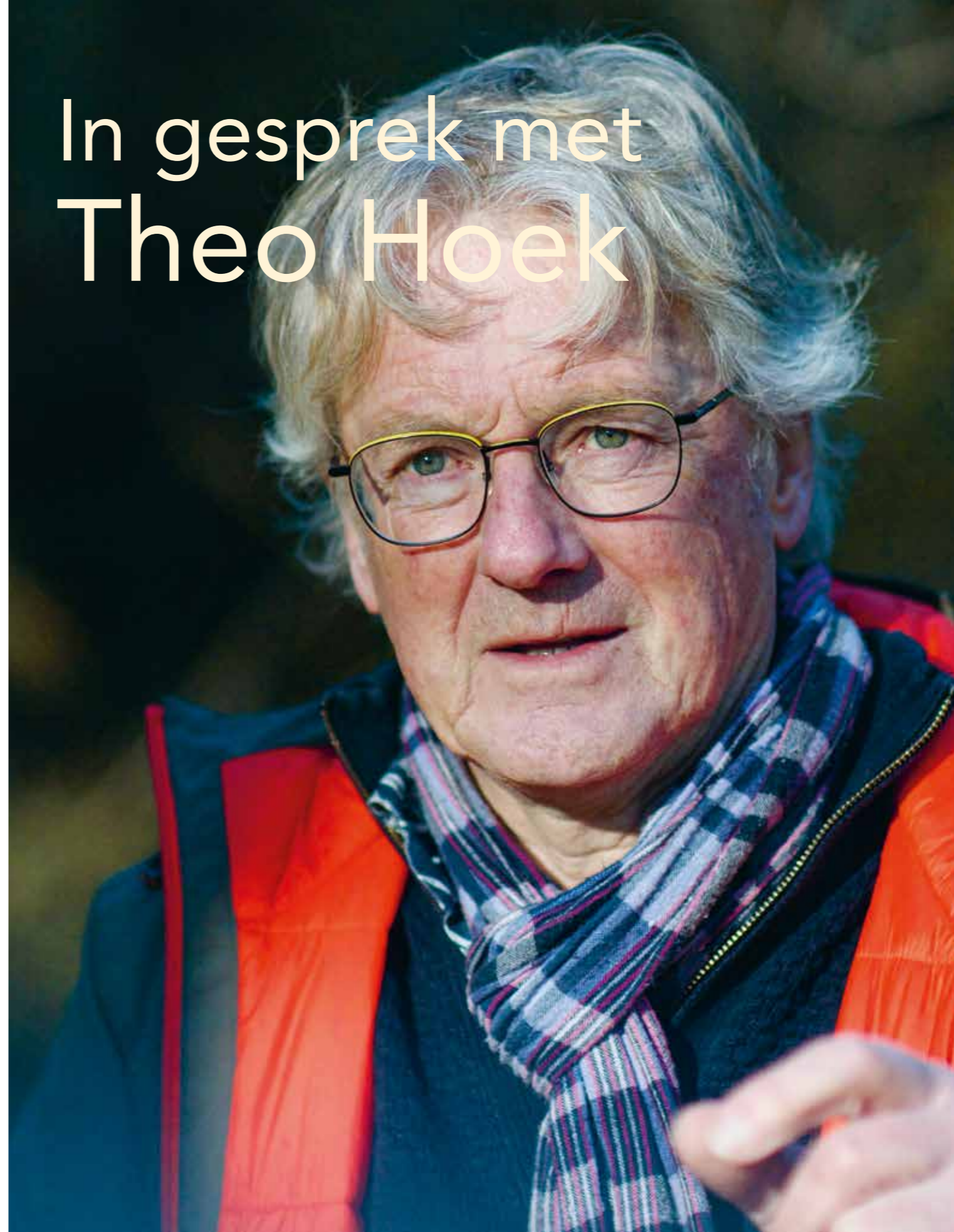
tocht. Hoe doen we het nou zo dat we meegaan met de tijd, terwijl onze essentie overeind blijft? Een valkuil die ik in mijn werk en in andere besturen vaak heb gezien, is: je verzint structuren om tot besluiten te komen, die leg je vast in procedurele afspraken, en die worden een werkelijkheid op zich. En vervolgens gaat het meer over die zelf gecreëerde werkelijkheid dan over wat je nou eigenlijk met elkaar wil. Dat zie ik bij de NTKC ook. Zo moet je wel echt een vergadertijger zijn om de voorjaars-, najaars- en algemene ledenvergaderingen te overleven.

Vrolijke energie behouden

Besluiten moet je natuurlijk wel nemen, maar mij interesseert vooral wat er onder die besluiten ligt. Misschien zouden we het dáár meer over moeten hebben, in gesprekken waarin de structuren wat minder belangrijk zijn. Minder een agenda afhandelen, meer een open dialoog. Dan kun je discussies over afwasvoorzieningen, over zonnepanelen en warmtepompen, maar ook bijvoorbeeld over de toekomst van ons terrein in Limmen, 'optillen' naar vragen als: Wat is ons doel op de langere termijn? Waar willen we NTKC-breed naartoe, op sociaal gebied, op het gebied van milieu en duurzaamheid? En hoe kunnen we de vrolijke energie van jongeren, die oprecht op zoek zijn naar een betere wereld maar ook gewoon lekker met elkaar willen kamperen, meer laten doordruppelen binnen de NTKC?

Dé antwoorden heb ik ook niet, maar ik help graag mee zoeken.

In gesprek met Theo Hoek

Hoewel er niets boven kamperen in Nederland op een NTKC-terrein gaat, melden onze leden vaak dat er ook verderop in Europa heel aantrekkelijke kampeermogelijkheden zijn. Niet in de laatste plaats door het daar heersende klimaat en de compleet andere natuurlijke omgeving, maar toch ook vanwege de NTKC-achtige sfeer en voorzieningen op de vaak kleine, weggestopte terreintjes. Aangezien we de aanstaande zomer waarschijnlijk weer zonder beperkingen alle kanten op mogen reizen, laten we op deze pagina's een aantal pareltjes in het buitenland de revue passeren. Voor iedereen die toch die kant op gaat en niet op een glamping of erger wil belanden ...

Met dank aan: Marjolein en Ruurd Bijlsma, Harma en Albert Fien, Martijn Treffers en Delaney Shanmugam, Annemiek Janssens

Camping de L'île

Impasse de L'île,
39700 Ranchot,
Bourgogne Franche-Comté (Jura),
Frankrijk
+33 (0)384711356
juracampingdelile.fr

Camping de L'île ligt in de Jura tussen Dole en Besançon en is het hele jaar geopend. De camping heeft 33 plaatsen en ligt aan de EuroVelo 6, de fietsroute tussen Nantes en Budapest. Het terrein ligt beschut onder hoge populieren op een schiereiland tussen rivier Le Doubs en een sluisje van het Rijn-Rhônekanaal. De plekken zijn redelijk ruim en het sanitair is bijzonder schoon. Campers worden geclusterd en staan samen op een minder mooi deel van het terrein. Ga als tentkampeerder voor een plek achterin, bij de rivier; plaatsnummers 10, 9 of 8 zijn een aanrader! Wil je een aantal dagen blijven, reserveer dan alvast een plekje. Het restaurantje (open in juli en augustus) zit elke avond tjokvol met locals, dus kennelijk de moeite waard. In de rivier Le Doubs kun je zwemmen en 's avonds otters spotten.

Camping de Grange Neuve

La Tour,
26460 Mornans,
Rhône-Alpes (Drôme),
Frankrijk
+33 (0)679402689
www.campingmornans.com

Camping de Grange Neuve (let op, er zijn meer campings met deze naam in Frankrijk) ligt aan de smalle D756 in het gehucht Mornans la Tour, even ten noorden van Bourdeaux. Het mooie terrein heeft plek voor 25 tenten en/of caravans en is het hele jaar geopend. Het aantal vlakke kampeerplekjes is echter wel op één hand te tellen. De Grange Neuve ligt 515 meter boven zeeniveau op een helling met een 'boomgaard' van oude eiken. Naar het zuiden kijk je uit op Bourdeaux, naar het noorden richting Pommerol op het bergmassief met de bijnaam 'la porte des Alpes'. Er is een simpel, NTKC-waardig, toiletgebouwtje en een schommel. In de weide een grote notenboom met eekhoorns en tegen de avond trekt de jonge eigenaar voorbij met zijn kudde geiten. Verder niets dan stilte.

Camping Saint Pancrace

Chemin de Saint Pancrace,
20250 Corte,
Corsica,
Frankrijk
+33 (0)495460922 of +33 (0)622737486
www.campingsaintpancrace.fr

Camping Saint Pancrace bevindt zich op een glooiend, schaduwrijk, royaal terrein net buiten het stadje Corte. Het terrein heeft 25 plaatsen en biedt ruimte aan zowel tenten als caravans. Sommige plekje hebben een adembenemend uitzicht op de bergen rondom. Het sanitair is eenvoudig maar kraakhelder. Er is een klein restaurant waar je een pizza kunt eten en brood kunt bestellen. Door de nabijheid van de GR20 en door de vele andere buitenactiviteiten die in de omgeving kunnen worden beoefend, trekt dit terrein vooral sportieve kampeers. De rust en stilte op het terrein maken dat het er goed toeven is.

Camping Giessen

Giessen/Holzerhiischere 12,
3996 Binn,
Wallis,
Zwitserland
+41 (0)27 971 46 19
www.camping-giessen.ch

Al sinds 2017 op de website maar met nieuwe informatie weer helemaal actueel. Het kampeerterrein van ca. 3 ha ligt in het gehucht Giessen. Het ligt 1450 m boven de zeespiegel, aan de oevers van de ruisende Binna. Een ongerept terrein, met talrijke mooie afgelegen plekjes, deels gelegen in een elzenbos. Reserveren in het hoogseizoen wordt aanbevolen. Maar na half augustus wordt het snel rustig. In het hoogseizoen komt in de ochtend een bakkerswagen met brood en wat bescheiden levensmiddelen. Voor de liefhebbers van het stoken van een fikkie is het hier een walhalla. Maar daardoor is het 's avonds op de plekken tussen de bomen wel rokerig. Vaste bezoekers van dit terrein zijn wandelaars, mineraal- en steenverzamelaars, botanici en andere natuurliefhebbers. In een halve dag kun je naar de Alpkäserei Brunnebiel lopen, en via de andere kant van het riviertje de Binna weer terug. Het allermooiste is de wandelroute naar Mässersee en vergeet daarbij niet het stukje ná het meertje dat naar de Geisspfadsee leidt.

Camping La Semnadisse

La Semnadisse,
23140 Rimondeix,
Nouvelle-Aquitaine (Creuse),
Frankrijk
info@semnadisse.com
www.semnadisse.com

Deze camping in de Nouvelle-Aquitaine (voorheen Limousin) ligt een kleine 400 kilometer onder Parijs, in een niet zo toeristisch deel van Frankrijk. De 30 plekken zijn riant, overal kunnen kampvuren gestookt worden, voor de kinderen is het een paradijs met een beek en een zwemmeertje. In het hoogseizoen wel graag reserveren!

Tábořiště Svitačka

51263 Troskovice,
Tsjechië
+420 723 473642
<https://taboristesvitacka.cz>

Deze camping ligt centraal in het natuurpark Cesky Ráj, ongeveer 50 kilometer ten noordoosten van Praag. De eigenaar Michal Marek van deze camping is een vriendelijke, behulpzame man. Op het kampeerterrein zijn geen vaste plaatsen maar over het algemeen heb je genoeg plek voor jezelf. Ook staan er drie tipi-tenten voor de verhuur. Het toiletgebouw is klein maar van alle gemakken voorzien. Verder mag je gebruikmaken van de aanwezige keuken met kooktoestelletje, koelkast en waterkoker. Leuk zijn de vele vuurplaatsen waar vuur gemaakt kan worden. Voor kinderen is er genoeg ruimte om te spelen. Vanaf de camping ligt het prachtige uitzichtpunt Hrad Trosky (kasteel Trosky) op wandelafstand. De camping is open van april tot oktober.

Natur Camping Hof-Köninck

Veltrup 10,
48565 Steinfurt,
Münsterland,
Duitsland
+49 1607722354
www.hof-koeninck.de

Even over de grens bij Enschede ligt deze 'Naturcamping'. Een groot terrein van 27 ha, rondom een boerderij. De ruime plekken liggen op prachtige weides en zijn omzoomd met bomen, struiken en hagen. Hof-Köninck heeft een eigen meertje met een strandje. De camping ligt in een mooie omgeving en het heuvelland van de Baumberge is op fietsafstand. Een supermarkt is op loopafstand.

Kom je tijdens je trektocht door Europa bij toeval op een bijzonder terrein terecht? Zo'n terrein waarvan je denkt: 'Hier voel ik me als NTKC-er helemaal thuis, dit moeten de anderen ook weten!', stuur ons dan een korte omschrijving, de locatie- en contactgegevens en liefst een paar goede foto's. Je doet er andere NTKC-ers die in die regio een kampeerplek zoeken een groot plezier mee. En mocht je op een terrein terechtkomen dat al op onze site staat, check dan eens of de gegevens en de beschrijving nog kloppen. We ontvangen ook heel graag updates!

Mevrouw Mol is een opvallende verschijning: donker vachtje, roze neusje met ronde zwelinkjes (vol tastzintuigen), kleine oogjes, oren verstopt in haar vacht en voorpoten met zes vingers! Ze is niet vaak te zien want haar leven speelt zich ondergronds af in haar eigen territorium. In dat territorium heeft ze een groot gangenstelsel gegraven met voorraadmaken en zijgangen waarbij haar flinke voerpoten met extra graafduim van pas komen. De bekende molshopen verschijnen vooral wanneer ze nieuwe gangen graaft. Haar territorium is zo'n 2000 m² en daar duldt ze geen soortgenoten. Tot in maart de liefde roept! Na de paring is manlief snel verdwenen. Zo'n 3 weken daarna maakt ze een kraamkamer en dat resulteert in een extra grote molshoop! De jongen worden een week later geboren. Mollen zijn zoogdieren; de jongen drinken ruim een maand bij hun moeder. Daarna mogen ze nog een maandje inwonen maar dan vindt moeder het genoeg en moeten de kinders het huis uit.

Met haar zachte vacht ziet ze er aaibaar uit maar ze is een felle jager. Per dag eet ze ongeveer de helft van haar lichaamsgewicht. Ze eet wat ze in haar gangen vindt en

dat zijn vooral regenwormen, naaktslakken en andere bodemdieren. Als ze geen honger heeft dan verlamt ze de regenworm door in de kop te bijten; haar speeksel bevat een giftige stof. De verlamde regenwormen bewaart ze in haar voorraadmaken, een appeltje voor de dorst!

Haar voedselvoorkeur geeft al aan dat mevrouw Mol het liefst woont in gebieden met goed doorlaatbare grond met een rijk bodemleven. Veel van onze kampeerterrinen voldoen aan haar wensen en dan zien de kampeerveldjes er wat pokdalig uit. Het is heel onschuldig: de gangen zijn op een diepte van minstens 40 cm, daar hebben kampeerdere geen last van. Door de aarde van een molshoop te verspreiden in het gras er omheen, is de hoop geen hobbel meer en na een regenbui is er al helemaal niets meer te zien. Het verdelgen van mollen is niet zinvol: het territorium wordt door een ander individu ingenomen die het gangenstelsel weer moet opknappen met gevolg ... extra molshopen!

Tekst en foto **Ton Hermans** en **Karin Koppen**

Zaad- bommen maken

Om ook de rest van het jaar mooie bloemen te zien is het leuk om zaadbommen te maken: meng wat compost half-om-half met natuurklei en bloemzaadjes. Maak hier balletjes van, laat ze een paar dagen drogen en je kunt ze gooien op plekken waar jij graag bloemen wilt laten groeien!

BUITENKINDEREN >>

doen

Drie viooltjes en twee krokussen.
Kleur jij ze in?

Mick (11) op Huizen

Dit is de eerste keer dat we op dit terrein zijn. Het allerleukste zijn de kano's. We hebben zelf een sup meegenomen, maar de kano's vind ik wel heel erg leuk. Het is fijn dat je vanaf het terrein makkelijk naar het water kan en je de kano's mag lenen. Gelukkig is het water niet diep, je kan overal staan. Als ik thuiskom, ga ik een kano kopen!

Voorjaarsbloemen

Krokussen, winterklokjes en narcissen zijn voorjaarsbloemen die iedereen wel kent. Ze groeien uit bollen die je in het najaar in de grond stopt en komen na de winter als eerste naar boven. Maar er zijn veel meer voorjaarsbloemen, die je kunt vinden als het weer wat beter wordt. Ken je bijvoorbeeld de bosanemoon, de dotterbloem of het fluitenkruid?

In de lente worden de dagen langer en wordt het warmer. Bloemen hebben een soort thermometer waarmee ze meten hoe warm het is. Zo weten ze wanneer ze moeten gaan bloeien. Nog belangrijker dan de temperatuur is de lengte van de dagen. Planten hebben een chemisch stofje waarmee ze licht van donker kunnen onderscheiden. En de lengte van de dagen is ieder jaar hetzelfde. Planten laten zich niet voor de gek houden door een paar warme dagen! Ze gaan pas echt bloeien als de dagen lang genoeg zijn. En hoe lang dat is, verschilt per plant.

Beijing ■ China heeft laaiend gereageerd op een toespraak van de president van Taiwan, een land dat door het communistische regime als afvallige provincie wordt beschouwd. Volgens de machthebbers in Beijing zoekt Taiwan de confrontatie. Ook zou president Tsai Ing-wen de feiten verdraaien. De Chinese leiding reageerde op de aankondiging van Tsai om de defensie van het land verder te versterken, gezien de jongste ontwikkelingen met China. Ze sprak op de nationale feestdag van Taiwan, een eiland voor de Chinese kust. Taiwan werd in 1949 gesticht.

President Tsai Ing-wen. FOTO EPA

Het NTKC-logo is gebaseerd op een geheim zwererversteken.

Volgens de overlevering lieten zwerwers elkaar hiermee weten: 'hier is het veilig', 'hier woont goed volk'. Nog steeds willen we met ons logo een gastvrij welkom uitdrukken.

Ook ergens ons zwererversteken gevonden, of er zelf een gemaakt? Stuur je foto naar redactie@kampeerclub.nl.

Ook buiten Nederland leeft het gedachtengoed van de NTKC. Zoals bij de Taiwanese president Tsai Ing-wen. Gespot in de Gooi- en Eemlander door Hans van Oostveen.

Het zakmes

Bij kamperen hoort een zakmes: blikje openen, touw doorsnijden,

boterham smeren, appel schillen, bierfles openmaken. Je kunt eigenlijk niet zonder. Of toch wel? Hieronder enige gedachten over zak- en andere kampeermessen.

1. Het Zwitserse zakmes

Het klassieke Zwitserse zakmes is een compacte alleskunner, goed van kwaliteit en redelijk geprijsd. Maar een zakmes wat alles kan is nergens echt goed in. Maak er maar eens een blik bruine bonen mee open. Het lukt wel, maar het kost je een kwartiertje. Een valkuil bij de Zwitserse zakmessen is om er een te kopen met nóg meer functies. Daarmee wordt het mes alleen maar zwaarder en onhandiger. In de praktijk is een zakmes met 6 tot 12 functies meer dan genoeg. Bepaal zelf of je een kurkentrekker, een schaar, een zaag of een kruiskopschroevendraaier belangrijk vindt en maak zo je keuze uit de talloze modellen en formaten. Een groter formaat is zwaarder, maar ligt beter in de hand en heeft een langer mes. Je kunt er dan niet alleen wat zwaarder werk mee verrichten, maar ook de bodem van de jampot mee bereiken.

2. Het vouwmes

Het vouwmes (ook wel knipmes of klapmes genoemd) mist de veelzijdigheid van het Zwitserse zakmes, maar is als mes bruikbaar, goedkoper en lichter. Want waar heb je je zakmes nu eigenlijk nog voor nodig? De meeste blikjes hebben tegenwoordig een treksluiting, wijnflessen een draaidop en veel schroeven zitten er ook niet aan je kampeeruitrusting. Dus aan een eenvoudig vouwmes heb je misschien wel genoeg. Vouwmessen zijn in allerlei kwaliteiten, formaten en prijsklassen te koop. Een bijzonder goede prijs/kwaliteitverhouding hebben de messen van het Franse Opinel, die standaard met een veilige vergrendeling zijn uitgerust.

3. Multitool

Sommige kampeers zweren bij hun multitool. De meerwaarde boven het Zwitsers zakmes zit hem vooral in de combinatietang. Die kan handig zijn als onderdeel van je fietsreparatieset, of als de rits van je tent hopeloos vast zit. Maar ook hier geldt: een stuk gereedschap dat alles kan is nergens echt goed in. Het mes is vaak te kort en de multitool ligt niet lekker in de hand.

4 Jacht- en survivalmessen

Bushcraft- en survivalfreaks kiezen vaak voor een wat groter en niet opklapbaar mes. Zo'n mes is veel steviger en daardoor geschikt voor het zwaardere werk: het schillen van een boomstam, het kloven van aanmaakhout, etc. Ook deze messen zijn er in alle formaten, kwaliteiten en prijzen. Eenvoudig, degelijk en gunstig geprijsd zijn bijvoorbeeld de messen van het Zweedse Morakniv. Laat je echter niet verleiden tot de aankoop van een zogenaamd survivalmes

met een holle handgreep met daarin een overlevingspakket. Zo'n mes is niet stevig en zal snel breken.

Less is more

Je kunt dus heel veel kanten op. De manier waarop je kampeert, wat je nodig en belangrijk vindt en persoonlijke smaak bepalen je keuze. In het algemeen kun je wel stellen: less is more. Een eenvoudig stuk gereedschap is doorgaans bruikbaar, steviger, lichter en goedkoper dan een heel complex mes met allerlei toeters en bellen.

Tekst en foto Huibert Crijns

In het leeslicht ... Daan van Bree

Wat lees je?

Een historische roman over de Ridders van de orde der Tempeliers, het koninkrijk Portugal en de heilige Graal. Vol met verwijzingen naar talloze, sommige nooit eerder genoemde bronnen. Heel interessant!

De heilige graal, is dat iets waar je mee bezig bent?

Ik ben gek op geschiedenis en mijn goede – in bivakzak meekamperende – vriend Nick dacht dat ik dit ook wel eens een heel leuk boek zou kunnen vinden. Twee weken geleden ben ik ermee begonnen en het is inderdaad een heel leuk boek.

Ben je een echte lezer?

Ik ben gek op lezen. En kamperen en lezen gaan heel goed samen. Thuis in bed lees ik vaak een half uurtje maar als ik op vakantie ben, als ik echt tot rust kan komen ben ik veel aan het lezen. Dan kan je in zo'n mindset

komen en kan je uren lezen met af en toe een dutje tussendoor en dan in een paar dagen tijd door je boek heen zijn.

Voorkeur voor non-fictie of fictie?

Altijd non-fictie! En eigenlijk altijd geschiedenisboeken, als het maar echt gebeurd is. Ik heb ook boeken over Formule 1, dat is dus hedendaagse non-fictie. Maar geschiedenis heeft van jongs af aan mijn interesse gehad. Ik heb lang getwijfeld om daar een carrière in te zoeken maar vond de studie geschiedenis uiteindelijk toch te beperkt en heb besloten dat het een hobby moest blijven. Na mijn opleiding International Business Management ben ik uiteindelijk verkeerskundige geworden.

Wat zou je thuislaten om een boek mee te kunnen nemen?

Mijn brandertje. Nick kookt namelijk culinair op het kampvuur!

Woonplaats: Hilvarenbeek
Lid sinds: 2021
Winterkampeert in hangmat op De Smagten, Bladel

Boek: First Templar Nation
Auteur: Freddy Silva
Gekregen van kampeervriend Nick

Tekst en foto: Anne Vlesing

Nieuws van de club

Een kwestie van tijd

Het financiële resultaat van het NTKC-boekjaar 2020-2021 is hoog door een flinke groei van het aantal overnachtingen. Fijn, maar geen garantie voor de toekomst: onze uitgaven lopen door in vette maar ook in magere jaren.

Over het resultaat zijn we vennootschapsbelasting verschuldigd. Voordat die berekend wordt, mogen we alle vrijwilligersuren (à 10 euro/ uur) op dat resultaat in mindering brengen. Het is dus van belang dat alle vrijwilligers binnen de club, een schatting maken van het aantal uren dat hij of zij daar aan besteed heeft. Het gaat om een schatting van het aantal uren dat je (gemiddeld) per week of per maand aan de club besteedt. We komen binnenkort terug om jullie inschattingen op te halen. Een kwestie van tijd, dus.

Persoonlijke berichten

Overleden

Gerard Wijers
Delft, 10-12-2021

Anco van Ollefen
Amsterdam, 30-01-2022

Oproep

In 2024 bestaat de Caravansectie (voorheen Kampeervagensectie) 75 jaar. Om dit te vieren zijn we op zoek naar herinneringen, vooral uit de periode vóór 1990. Herinneringen in de vorm van afbeeldingen, foto's en documenten over het ontstaan en de vroege jaren van de sectie, maar verhalen of anekdotes die de sectie in die periode kenmerkten.

We zien je bijdrage graag tegemoet!
Graag opsturen aan Elly Groen-Baijens
(kws.75j@gmail.com).

KFT

Van 24 juni tot 2 juli wordt weer de enige echte KFT (Kennemerland Fietstocht) georganiseerd door het trio Marie Anne, Liesbeth en Margreet. Er wordt hard gewerkt aan een mooie route. Inschrijven is nog niet mogelijk, maar sta je nog niet op de mailinglist en wil je wel op de hoogte blijven van het wel en wee van de nieuwe KFT? Stuur dan een berichtje naar: kftkennemerland@gmail.com

Op vakantie met de KNNV en IVN

De vereniging voor veldbiologie KNNV organiseert kampeervakanties om van de natuur te genieten en deze beter te leren kennen. In 2022 worden er door de KNNV en IVN 16 kampeervakanties met actieve insteek georganiseerd in en buiten Nederland. De kampeerterreinen liggen allemaal bij mooie natuurgebieden. Dagelijks worden een of meerdere excursies georganiseerd. Excursies van een paar uurtjes of van een hele dag, een korte wandeling of een flink stuk lopen, een stuk fietsen, soms gecombineerd met een bezoek aan een oud stadje. Samen met de groep wordt het programma bepaald. Er gaan mensen mee die kennis hebben van en kunnen vertellen over planten, vogels, vlinders en geologie. 's Avonds wisselen de deelnemers hun ervaringen uit en worden de plannen gemaakt voor de volgende dag. De deelnemers zorgen zelf voor vervoer, tent of ander onderkomen en eten. Kosten bestaan uit een klein bedrag aan inschrijfgeld en het reguliere overnachtingstarief van de camping.

Meer informatie:
<https://natura.knnv.nl/natura-artikel/kampeer-mee-met-de-knnv-en-ivn/>
<https://kampeervakanties.knnv.nl/overzicht/>

Frans Duijm

Winnaars

De winnaars van de NTKC Winterquiz zijn bekend! Drie inzenders ontvangen de hoofdprijs: een waardebon van Carl Denig en een origineel NTKC-terreinvlaggetje. De gelukkigen zijn: Marie-Anne Dekker, Sietze van Dijk en Angela van der Linden.

Omdat sommige inzenders 'keihard' voor een terreinvlaggetje gingen, hebben we besloten om ook zes van die vlaggetjes ('uit de oude doos') als troostprijs uit te reiken. Die zijn gewonnen door: Koen en Sabine de Wit, Kune en Coco Burgers, Birke Weergang, Peter Verhoeven, Marlies Kool en Romkje Bosma.

We nemen via de mail contact op met de winnaars. We bedanken alle inzenders voor de overweldigende deelname en de leuke reacties en Carl Denig voor het prijzenpakket.

Het Clubbureau zoekt versterking

Met de explosie van het ledental is het werk aan de ledenadministratie ook toegenomen. Daarom zoeken we nieuwe medewerkers voor het Clubbureau. Ben je op zoek naar een uitdagende en leerzame vrijwilligersbaan, neem dan eens contact op. Het werk kan grotendeels vanuit huis gedaan worden, maar voor de gezelligheid komen we ook wel eens naar Leusden. Invulling en werktijden (sic!) in overleg.

Voor meer informatie,
Nelleke van der Meulen,
coördinator Clubbureau
035 5250525
meulenwijk@gmail.com

De Heerkuil zoekt commissieleden

Na zich jaren ingezet te hebben voor ons mooie terrein in Limburg hebben enkele leden van de coördinatiecommissie van De Heerkuil aangegeven te gaan stoppen. Daarom zoekt de commissie nieuwe leden! Vooral het onderhouden van de contacten met de werkers en de communicatie is een functie waar iemand voor gezocht wordt. Je hoeft dus niet in de buurt van het terrein te wonen om een leuk bericht te schrijven of info voor op de website te maken. Laat dus van je horen!
Wil je meer informatie, stuur dan een bericht aan heerkuil@kampeerclub.nl

Werkzaamheden De Brobbelbies

Op de De Brobbelbies is het druk. In deze tijd vooral vanwege de vele werkzaamheden. De zeecontainer (inmiddels op bijna alle terreinen geïnstalleerd) is voorzien van een afdak, die ook dienst doet voor de fietsenstalling. Werk aan de warmwatervoorziening en vorstbeveiliging is afgerond, op de agenda staan nog zonnepanelen, bestrating en de toegangsweg. Voorlopig hoeft in de afdeling Nijmegen niemand zich te vervelen! Ten slotte: veel nieuwe struiken en planten hebben op de De Brobbelbies een plek gekregen en als kroon op het aanplantwerk is een zomerlinde geplaatst. Een boom voor de toekomst!

Nieuws van de terreinen

- 1. Marga Strohlein, Het Essenbos
- 2. Sabine Wolters, De Slufter
- 3. Sten Buiten, Roggebot
- 4. Albert Fien, Masterveld
- 5. Douwe Egbert, 't Springendal
- 6. Fred Bos, Masterveld
- 7. Gerard Brouwer, Den Treek

Verkassen

De laatste pagina van Buitenspoor stellen we open voor foto's, tekeningen, anekdotes, avonturen, bespiegelingen en andere gedachten en ideeën van NTKC-ers. Allemaal vanuit het thema 'hoe beleef jij de NTKC?'. Elke keer iets anders, elke keer een ander perspectief. Stuur je bijdrage naar redactie@ntkc.nl.

Winterkamperen

tent versleten?
model al 20 jaar niet meer gemaakt?

voor Tatteljee geen probleem

Vind Bas Buitensport ook online!

Wees welkom voor inspiratie en advies in onze gezellige outdoorwinkel in Wageningen!

BasBuitensport
Bevrijdingsstraat 11, Wageningen. Tel: 0317-426511, www.basbuitensport.nl

Kijk op kipcaravans.nl en bezoek de Kip Store

NTKC-terreinen

- 1 't Aagt, Eenrum
- 2 Austerlitz, Austerlitz
- 3 De Brobbelbies, Schaijk
- 4 Het Essenbos, Ouddorp
- 5 Het Groene Hart, Hazerswoude
- 6 De Haan, Den Haag
- 7 De Heerkuil, St. Geertruid
- 8 De Hertenweide, Zorgvlied
- 9 Huizen, Naarden
- 10 De Kooiberg, Ugchelen
- 11 Limmen, Limmen
- 12 Masterveld, Winterswijk
- 13 Roggebot, Dronten
- 14 De Ronde Hoek, Haastrecht
- 15 De Slufter, De Cocksdorp
- 16 De Smagten, Bladel
- 17 't Springendal, Ootmarsum
- 18 Den Treek, Leusden
- 19 De Valkenbelt, Lochem
- 20 Zuudschorre, Ellewoutsdijk

Gastvrije terreinen:
[kampeerclub.nl>terreinen>](http://kampeerclub.nl/terreinen)
gastvrije terreinen (inloggen als lid)

Gastvrije leden:
[kampeerclub.nl>terreinen>](http://kampeerclub.nl/terreinen)
gastvrije leden (inloggen als lid)

De Heerkuil, St. Geertruid

De inrit van De Heerkuil is
gerenoveerd.

7

Roggebot, Dronten

Door de stormschade
was Roggebot enige
tijd gesloten.

13

De Valkenbelt, Lochem

Met onbekende
bestemming vertrokken:
zwerfkei nummer 7.

19

